

GIỌNG HUẾ

Nì O nó! O về ngang Quốc Học?
Bóng chiều buông chênh chếch lối trắng thừa
Thương nhớ mười hai... noái răng cho vừa?
Mềm chân bước đưa O về Bến Ngự.
Nì O nó! Phải chăng O Tôn Nữ?
Bước chân kia chênh chao nhiều nỗi nhớ
Úa lá buông lơ lửng ai lo sợ?
Vàng thu mơ phai tình trót rong rêu!
Nì O nó! O trối ai liêu xiêu?
Bằng thổ ngữ nghe hoài mà chẳng chán
“Răng-rứa-mô-tê” mưa rơi nắng hạn
Rót vào tim... như mật ngọt dâng đời!
Nì O nó! Can chi mà O noái:
“Cái Tên tê! Răng cứ theo tui hoài?
Tim loạn nhịp làm như nó bị... lỗi!
Có chuyện chi! Bất đèn Eng nghe chưa?”
Nì O nó! Đừng liếc qua song thừa
Để quẩn quanh tui tự nhiên một chút
O háy ngang làm chân tui bước... hựt
Tim sẽ đau và mắt sẽ xanh xao!
Tui ngoéo tay thề có trăng trên cao:
Chỉ theo O mà... chẳng có chi hết!
Bạn bè O biết, chắc là tui chết
Tui chết héy để O khỏi tương tư!
Tui chết hơi... một cái chết từ từ
Chỉ mong O làm người yêu đưa tiễn
Vườn hoa ái tình, tui là người điên!
Vi “yêu là chết trong lòng một ít”.

Phạm Đình Chuân